

Кжши, направени отъ снѣгъ

Далечъ, на северъ, се намира една страна, наречена Гренландия, покрита само съ снѣгъ и ледъ. Студътъ пречи на всичко да расте, освенъ на нѣкои ниски растения и: храсти. Хората, които живѣятъ тамъ, се наричатъ ескимоси.

Тюленътъ е най-полезното животно за ескимоситѣ. Неговото месо имъ служи за храна, кожата му — за облекло, за завивки и съ нея покриватъ шатритѣ и лодкитѣ си, а масъта му горятъ за отопление и освѣтление.

съ бучка снѣгъ и стената пакъ замръзва. Прозорцитѣ на тѣзи колиби не сж направени отъ стъкло, а отъ ледъ.

При все че нѣма огнь въ колибата, на ескимосътъ въ нея е много топло. Той я отоплѣва съ ламбата си, която не е нищо друго, освенъ паничка, пълна съ тюленова масъ; въ нея плуватъ много фитили, които горятъ, когато той иска да стопли колибата си. Надъ ламбата му виси тенджерка, но най-често ескимосътъ яде месото на тюлена сурово.

Той нѣма столове, ни маси, защото, ни-

Цѣла зима ескимоситѣ живѣятъ въ колиби, направени отъ снѣгъ. Колибитѣ сж чисти и бѣли, когато сж нови, но тѣ много бърже се замърсаватъ, а когато лѣтото дойде, тѣ почватъ да се топятъ.

Понѣкога ескимоситѣ намиратъ на брѣга греди, които сж били довлѣчени отъ вълнитѣ, отъ нѣкой другъ брѣгъ. Тѣ ги събиратъ и отъ тѣхъ градятъ дървени колиби.

Дървета, обаче, тѣ намиратъ рѣдко и затова най-често си служатъ съ чистия бѣлъ снѣгъ. Отъ сѣуда той замръзва тѣй кораво, че си запазва дадената форма презъ цѣлата зима. Понѣкога, когато колибата се затопли отъ ламбитѣ, хората и кучетата, които сж въ нея, стенитѣ започватъ леко да се потятъ, но ескимоситѣ натъркватъ разтопеното мѣсто

то има отъ какво да ги направи, нито пъкъ знае, какъ да ги скове. Отвѣтре, изоколо цѣлата колиба, има издигнатъ отъ снѣгъ первазъ, като миндеръ. Той го настила съ кожи. Презъ деня това иу служи за столъ, а презъ нощта — за легло.

Когато времето се позатопли, ескимосътъ се радва да напусне своята опушена колиба, чиито стени, почнали да се потятъ, го измокрятъ, когато спи и той простива. Сега отъ кожи, той си построява шатъръ, който е неговата „лѣтна вила.“

Въпреки всичкитѣ неудобства, при които живѣе, ескимосътъ обича своята страна и изпитва особено удоволствие, когато се вози въ шейната си, карана отъ кучета.

Бърнсъ.

Ти, който бдишъ...

Ти, който бдишъ отъ небесата
Надъ човѣшки сждбини,
Надъ менъ дѣсницата си свята
Зарадъ закрила протегна.

Пази ме, докато направя,
Що съ вѣра въ тебе съмъ почналъ,
И посегни отъ менъ тогава
Да вземешъ туй, що си ми далъ.

Пенчо Славейковъ.